

Sygn. akt II C 88/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

Przewodniczący SSO Adam Kmiecik

Protokolant Monika Bartos

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2014 roku w Łodzi

sprawy z powództwa D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko P. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego P. K. na rzecz powoda D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 482.999,88 (czterysta osiemdziesiąt dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć 88/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 3 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 31.384 (trzydzieści jeden tysięcy trzysta osiemdziesiąt cztery) złote tytułem zwrotu kosztów procesu w tym 7.234 (siedem tysięcy dwieście trzydzieści cztery) złote tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. oddala wniosek o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt II C 88/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w pozwie w postępowaniu upominawczym z dnia 3 grudnia 2013 roku wniosła o nakazanie pozwanemu P. K. zapłaty kwoty 482.999,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że objęta pozwem kwota obejmuje należność z tytułu niespłaconego w terminie kredytu zaciągniętego przez pozwanego w dniu 5 stycznia 2001 roku w kwocie 124.786,04 zł, na kwotę odsetek naliczonych od kapitału składają się odsetki naliczone przez poprzedniego wierzyciela (...) Bank Spółka Akcyjna, obejmujące kwotę 328.080,58 zł (w tym odsetki naliczone od należności niespłaconej w terminie w kwocie 308.459,81 zł i odsetki umowne w kwocie 19.620,77 zł) oraz odsetki naliczone przez nabywcę wierzytelności – powoda w kwocie 30.133,26 zł.

W razie wniesienia przez pozwanego sprzeciwu strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwoty 482.999,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów opłaty skarbowej. Powód wniósł także o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

/pozew k. 3-11/

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 13 grudnia 2013 w sprawie II Nc 325/13 Sąd Okręgowy w Łodzi nakazał pozwanemu, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu zapłacił stronie powodowej kwotę 482.999,88 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 6 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 13.271,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 7.234 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

/nakaz zapłaty k. 76/

W dniu 10 stycznia 2014 roku pozwany P. K. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, w którym przyznał, że z uwagi na problemu natury osobisto – finansowej zmuszony był do zaprzestania spłat rat udzielonego mu kredytu w dniu 5 stycznia 2001 roku przez (...) Bank (...) S.A. w K.. Na podstawie wystawionego tytułu egzekucyjnego opatrzonego klauzulą wykonalności na rzecz (...) Banku (...) S.A. w K. w 2001 roku przejęte zostały wszystkie pojazdy zakupione przez pozwanego ze środków kredytowych. Zdaniem pozwanego w chwili zajęcia wszystkie pojazdy nie przekraczały roku od daty produkcji, dlatego też należy uznać, że ich wartość była znaczna, powiększona o wyposażenie dodatkowe, tak więc wyczerpywała całość zobowiązania. P. K. podniósł ponadto zarzut przedawnienia roszczeń.

/sprzeciw k. 81-83/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 stycznia 2001 roku pozwany P. K. zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w K. umowę o kredyt nr (...) na kwotę 264.914,29 zł na zakup czterech pojazdów marki F. (...) z 2000 roku oraz dwóch pojazdów marki F. (...) z 2000 roku. Zgodnie z zawartą umową spłata zobowiązania miała nastąpić w okresie od 5 stycznia 2001 roku do 5 stycznia 2005 roku.

/umowa kredytu nr (...) k. 15-19/

(...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. działa obecnie pod nazwą (...) Bank S.A. siedzibą w W..

/odpis z Krajowego Rejestru Sądowego k. 50-68/

Wobec braku spłaty rat kredytu (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. w dniu 17 lipca 2001 roku wystawił przeciwko P. K. bankowy tytuł egzekucyjny nr 64/01, który postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2001 roku wydanym w sprawie I Co 1027/01 przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi został opatrzonej klauzulą wykonalności z dnia 13 września 2001 roku.

/pismo k. 107/

13 września 2001 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. złożył wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko P. K.:

- z tytułu części należności głównej – 200.000 zł wraz z odsetkami karnymi w wysokości 40% w skali roku od dnia 18 lipca 2001 roku do dnia zapłaty włącznie od kwoty 519.052,54 zł,

- kosztów nieuiszczonego wpisu od wniosku w kwocie 2.929,60 zł.

/wniosek k. 1 załączonych akt o sygn. V Km 1030/01/

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. Z. wszczął postępowanie egzekucyjne w sprawie o sygn. akt V Km 1030/01 na podstawie tytułu wykonawczego w postaci postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 13 sierpnia 2001 roku.

/zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 7 załączonych akt o sygn. Km V 1030/01/

Postanowieniem z dnia 19 maja 2005 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi umorzył w/w postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

/postanowienie k. 99 załączonych akt o sygn. V Km 1030/01/

Na skutek kolejnego wniosku złożonego przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. postępowanie egzekucyjne skierowane przeciwko pozwanemu prowadzone było przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi A. P. w sprawie KM 1582/09 i ostatecznie postanowieniem z dnia 19 stycznia 2011 roku umorzono z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

/pismo k. 107, postanowienie k. 108-109/

Wierzytelności przysługujące (...) Bank S.A. w W. na podstawie umowy z dnia 30 września 2011 roku zostały zbyte przez (...) Bank S.A. w W. na rzecz (...) Niestandaryzowanego S. Funduszu Inwestycyjnego Zamknięty z siedzibą w W.. W oparciu o powyższą umowę powód wszedł w prawa dotychczasowego wierzyciela w zakresie zobowiązań wynikających z zawartej w dniu 5 stycznia 2001 roku pomiędzy pozwanym a (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w K. umowy kredytowej.

/umowa sprzedaży wierzytelności k. 20-27 wraz z aneksem do umowy k. 28-30/

W dniu 1 marca 2012 roku na podstawie umowy o zarządzanie sekurytazacyjnymi wierzytelnościami (...) Bank S.A. z siedzibą w W. przejął do (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W..

O nabyciu wierzytelności (...) Niestandaryzowany Sekurytazacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., w którego imieniu działa (...) Bank S.A. z siedzibą w W., zawiadomił pozwanego pismem z dnia 28 sierpnia 2013 roku, wzywając go jednocześnie do zapłaty zobowiązania wynikającego z umowy kredytu. Pozwany otrzymał zawiadomienie w dniu 2 września 2013 roku.

/zawiadomienie k. 69-70, potwierdzenie odbioru k. 71/

Pismem z dnia 2 października 2013 roku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. ponownie wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia. Pismo nie zostało podjęte w terminie przez pozwanego.

/wezwanie do zapłaty k. 72-73, potwierdzenie odbioru k. 74/

Na kwotę 482.999,88 zł, wynikającą z umowy z dnia 5 stycznia 2001 roku nr (...), składa się:

- kapitał: 124.786,04 zł,

- odsetki naliczone od daty nabycia wierzytelności: 328.080,58 zł,

- odsetki naliczone od daty nabycia wierzytelności według stopy procentowej: 30.133,26 zł.

/wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 12/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu powołane dowody w postaci załączonych do akt dokumentów. Przedstawione przez stronę powodową dokumenty nie budzą wątpliwości, co do prawdziwości zawartych w nich treści. Wszystkie dokumenty zostały potwierdzone za zgodność przez radcę prawnego i mają moc dowodową oryginałów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne zostało uwzględnione w całości.

Podstawa odpowiedzialności pozwanej wobec powoda wynika z art. 471 k.c. w zw. z art. 509 k.c.

Stosownie do art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z dyspozycją art. 477 § 1 k.c. w razie zwłoki dłużnika wierzyciel może żądać, niezależnie od wykonania zobowiązania, naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.).

Podstawę prawną działalności powoda stanowi art. 183 ustawy o funduszach inwestycyjnych z dnia 27 maja 2004 roku (Dz. U. z 2014 r. poz. 157), w myśl którego fundusz inwestycyjny zamknięty może być utworzony jako fundusz sekurytyzacyjny dokonujący emisji certyfikatów inwestycyjnych w celu zgromadzenia środków na nabycie wierzytelności, w tym wierzytelności finansowanych ze środków publicznych w rozumieniu odrębnych przepisów, lub praw do świadczeń z tytułu określonych wierzytelności.

Przechodząc do kwestii ustalenia odpowiedzialności pozwanego, należy skonstatować, iż nie ma wątpliwości, że nie spełnił on ciężącego na nim obowiązku wynikającego z umowy bankowej zawartej z (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w K. (obecnie (...) Bank S.A. z siedzibą w W.), stając się tym samym jego dłużnikiem. Nie budzi także wątpliwości fakt, iż powód - (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nabył od (...) Banku S.A. z siedzibą w W. tą wierzytelność w drodze cesji na podstawie art. 509 k.c. Zgodnie z treścią tego przepisu wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią w drodze przelewu, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§2).

Przeniesienie wierzytelności na podstawie art. 509 k.c. następuje zatem w drodze dwustronnej czynności prawnej wierzyciela (cedenta) - zbywcy wierzytelności z nabywcą wierzytelności (cesjonariuszem). Skuteczność cesji nie wymaga zgody dłużnika. Cesja jest przypadkiem sukcesji syngularnej - cesjonariusz nabywa wierzytelność od cedenta w sposób pochodny i translatywny.

W przedmiotowej sprawie doszło zatem do skutecznej cesji wierzytelności przysługującej (...) Bankowi S.A. z siedzibą w W. od pozwanego, a zatem (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nabył wszelkie prawa związane z tą wierzytelnością, w tym także związane z dochodzeniem jej spłaty oraz naliczeniem stosownych odsetek.

Mając powyższe na uwadze, wobec spełnienia przesłanek z art. 471 k.c. w zw. z art. 509 §1-2 k.c., Sąd uznał za zasadne roszczenie strony powodowej i zasądził od pozwanego na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 482.999,88 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., uwzględniając żądanie powoda w tym zakresie oraz datę wytoczenia powództwa, tj. 3 grudnia 2013 roku.

Sąd oddalił wniosek strony powodowej o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności, uznając, że nie zachodzą przesłanki określone w art. 333 § 3 k.p.c. Zgodnie w/w przepisem Sąd może również na wniosek nadać wyrokowi nadającemu się do wykonania w drodze egzekucji rygor natychmiastowej wykonalności, gdyby opóźnienie uniemożliwiało lub znacznie utrudniało wykonanie wyroku albo narażało powoda na szkodę.

Z uniemożliwieniem lub znacznym utrudnieniem wykonania wyroku możemy mieć do czynienia w sytuacji, w której zachodzi obawa wskutek zwłoki w wykonaniu wyroku, z uwagi na zachowanie pozwanego albo na właściwości przedmiotu sporu, wykonanie wyroku okaże się niemożliwe, a przynajmniej utrudnione. Nie chodzi tu jednak o subiektywną obawę powoda, lecz o obiektywnie istniejące fakty. Strona powoda posiada możliwość egzekwowania należności objętej wyrokiem, a ponadto nabywając w drodze cesji wierzytelność przysługującą (...) Bankowi S.A.

z siedzibą w W. od pozwanego, posiadała wiedzę o tym, że wierzytelność ta wynika z niespłaconego kredytu zaciągniętego przez P. K. w 2001 roku.

Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu.

Na podstawie art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.)

W związku z niespłaceniem przez pozwanego kredytu zaciągniętego przez niego 5 maja 2001 roku zbywca wierzytelności (...) Bank (...) S.A. w K. w 2001 roku dwukrotnie wnosił o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko P. K., które postanowieniami z dnia 19 maja 2005 roku i 19 stycznia 2011 roku wydanymi przez Komorników Sądowych przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zostały umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Pozew w niniejszej sprawie został złożony przez nabywcę wierzytelności w dniu 3 grudnia 2013 roku. A zatem podjęte przez zbywcę i nabywcę przedmiotowej wierzytelności czynności zmierzające bezpośrednio do dochodzenia roszczenia odniosły skutek w postaci przerwania biegu przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 98 k.p.c.

Na kwotę 31.384 zł zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda złożyły się: opłata sądowa w wysokości 24.150 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł ustalone w oparciu o § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490) oraz opłaty skarbowe od pełnomocnictw w wysokości 34 zł.